

Sygn. akt VI Ka 395/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Ludmiła Tułaczko (spr.)

Sędziowie: SO Michał Chojnowski

SO Włodzimierz Suwała

Protokolant asystent sędziego Martyna Rokicka

przy udziale prokuratora Wojciecha Groszyka

po rozpoznaniu dnia 5 maja 2016 r. w W.

sprawy J. O., s. W. i H. z d. K., ur. (...) w N.

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie

z dnia 30 września 2015 r. sygn. akt II K 38/15

I. uchyla punkt 5 zaskarżonego wyroku o umorzeniu postępowania i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Legionowie do ponownego rozpoznania;

II. zmienia rozstrzygnięcie z punktu 3 w ten sposób, że na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze 2 /dwa/ lata i 8 /osiem/ miesięcy pozbawienia wolności zalicza J. O. okres odbytej kary na mocy wyroków: Sądu Rejonowego w Legionowie sygn. akt II K 599/12 - od dnia 24 listopada 2014r. do dnia 22 lipca 2015r. oraz wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie sygn. II K 714/12 od dnia 21 sierpnia 2015r. do dnia 5 maja 2016r.;

III. na podstawie art. 105 §2 i 3 k.p.k. prostuje oczywiste omyłki pisarskie w komparycji wyroku w ten sposób, że w punkcie 2 wpisuje prawidłową sygnaturę akt II K 599/12 zamiast 599/12; prawidłowy okres próby 4 lata zamiast błędnego 3 lat; prawidłową datę postanowienia Sądu Rejonowego w Legionowie – z dnia 14.03.2014r. zamiast błędnej – z dnia 17.10.2013r.; w punkcie 3 wykreśla zapis „z dnia 18.09.2014 roku”;

IV. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

V. zwalnia skazanego od uiszczenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa;

VI. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. J. kwotę 147,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz podatek VAT.

SSO Michał Chojnowski SSO Ludmiła Tułaczko SSO Włodzimierz Suwała

UZASADNIENIE

J. O. został skazany następującymi prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 457/10 z dnia 16.09.2010 roku za czyn popełniony w dniu 27.04.2010 roku z art. 178a§2k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 3 lat. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Legionowie sygn. akt II Ko 641/14 z dnia 18.09.2014 roku zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności. Postanowieniem z dnia 21.02.2013 roku Sąd Rejonowy w Legionowie zarządził wykonanie kary pozbawienia wolności.

2. Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 599/12 z dnia 17.08.2012 roku za czyn z art. 278§1k.k./ wartość szkody 500 zł/ popełniony w okresie od dnia 09.05.2012 roku do dnia 14.05. 2012 roku na karę 8 miesięcy pobawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 4 lat oraz grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych ustalając wysokość stawki na kwotę 10 złotych każda, Postanowieniem Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 14.03.2014 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonyj kary pozbawienia wolności;

3. Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 714/12 z dnia 28 .09.2012 roku za czyny z art.278§1 k.k. / wartość szkody 300zł/ popełniony w dniu 17.04.2012 roku na karę 1 roku pobawienia wolności, za czyn z art. 279§1kkk. Popełniony w dniu 18.04.2012 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 2 lat. Postanowieniem sygn. akt II Ko 642/14 Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 14.03.2014 roku rozwiązano karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawiania wolności i zarządzono wykonanie kary 1 roku pozbawienia wolności za czyn z art. 279§1k.k. zaś na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 27.09.2013 roku o zmianie ustawy kodeks postępowania karnego Sad stwierdził, że czyn z pkt 1 wyroku tj. z art. 278§1k.k wyczerpuje znamiona wykroczenia i zamieniono w/w karę na karę 30 dni aresztu.

4. Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 1160/12 z dnia 20.12.2012 roku za czyn z dnia 29.07.2012 roku z art. 178a§2k.k w zw. z art. 244 k.k. w zw. z art. 11§2k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 4 lat, grzywnę w wymiarze 30 stawek dziennych ustalając wysokość stawki na kwotę 10 złotych oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i rowerowych na okres 5 lat

5. Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K1062/12 z dnia 18.06.2013 roku za czyny z art. 279§1k.k popełniony w okresie czasu od maja 2012 roku do 08.08.2012 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz z art. 278§1k.k. / wartość szkody 1500zł/ popełniony w dniu od maja 2012 roku do dnia 08.08.2012 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 4 lat oraz grzywny w wymiarze po 20 stawek dziennych ustalając wysokość stawki na kwotę 10 złotych

6. Sądu Rejonowego w Legionowie II Wydział Karny sygn. akt II K 158/13 z dnia 27.11.2013 roku za czyny z art. 279§1k.k. popełniony w okresie od 01.01.2013 roku do 04.01.2013 roku na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 3lat.

Wyrokiem łącznym z dnia 30 września 2015r. Sąd Rejonowy w Legionowie w sprawie o sygn. II K 38/15 orzekł:

1. Na podstawie art. 575 §1 k.p.k. rozwiązał karę łączna orzeczoną wyrokiem opisanym w pkt . 5;

2. Na podstawie art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. w zw. z art. 89 §1 i 1a k.k. połączył kary pozbawienia wolności wymierzone przez Sąd Rejonowy w Legionowie wobec skazanego **J. O.** opinane w pkt. 2, 4 i 5 i wyroku opisanym w pkt 3 w wymiarze 1 roku za przestępstwo z art. 279 §1 k.k. i wymierzył mu karę łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
3. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej orzeczonej w pkt. 2 wyroku zaliczył okres pozbawienia wolności skazanego w sprawie wymienionej w pkt. 2 sygn. akt II K599/12, to jest od 24.11.2014 roku do dnia 24.07.2015 roku;
4. ustalił, że w pozostałym zakresie orzeczenia podlegają odrębnemu wykonaniu;
5. w pozostałym zakresie postępowanie umorzył;
6. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwolnił skazanego **J. O.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, zasądza od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii adwokackiej (...) kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych powiększonych o należną stawkę podatku VAT tytułem wynagrodzenia za pełnioną obronę z urzędu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca skazanego, który zaskarżył wyrok w części dotyczącej kary na korzyść skazanego J. O.. Wyrokowi temu zarzucił na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 4 k.p.k. rażąco niewspółmierność kary polegającą na orzeczeniu wobec skazanego zbyt surowej kary pozbawienia wolności albowiem Sąd nie docenił takich okoliczności jak fakt wymierzenia wszystkich jednostkowych i podlegających łączeniu kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, czy także okoliczności, że w przypadku dwóch wyroków, nie zarządzono dotychczas skazanemu wykonania orzeczonych kar pozbawienia wolności. W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez złagodzenie orzeczonej kary pozbawienia wolności przez zastosowanie pełnej absorpcji i orzeczenie kary łącznej 1 roku pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy, zważył co następuje.

Apelacja wniesiona przez obrońcę skazanego nie zasługuje na uwzględnienie. Kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku nie potwierdziła zasadności zarzutu rażąco niewspółmierności kary łącznej pozbawienia wolności i potrzeby jej złagodzenia do wysokości określonej zasadą absorpcji. Należy wskazać, że zgodnie z art. 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy- Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw /Dz. U. z 20 marca 2015r, poz. 396/ Sąd rejonowy zastosował zasady wymiaru kary łącznej określone przez przepisy art. 85 k.k. i art. 86 k.k. w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2015r. Co oznacza, że realny ciąg przestępstw wyznaczał pierwszy chronologicznie wyrok. Tym samym połączeniu podlegały te wyroki, które połączył węzłem kary łącznej Sąd I instancji. Pierwszy wyrok to orzeczenie Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 17 sierpnia 2012r. sygn. II K 599/12. Przestępstwa stwierdzone wyrokami Sądu Rejonowego w Legionowie w sprawach: II K 714/12; II K 1160/12; II K 1062/12 zostały popełnione zanim zapadł pierwszy wyrok. Słusznie stwierdził Sąd I instancji, że kara orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego w Legionowie sygn. II K 158/13 nie podlega łączeniu bowiem przestępstwo objęte tym rozstrzygnięciem zostało popełnione w okresie od 1 stycznia 2013r. do 4 stycznia 2013r. czyli po dacie wydania pierwszego wyroku w sprawie II K 599/12. Tym samym realny ciąg przestępstw został określony prawidłowo. „Wymiar kary łącznej opiera się na stopniu związku podmiotowo-przedmiotowego pomiędzy poszczególnymi przestępstwami. Związek przedmiotowy wynika z tożsamości pokrzywdzonych, ilości i rodzaju naruszonych dóbr prawnych, sposobu działania sprawcy, bliskości czasowej poszczególnych przestępstw. W związku podmiotowym chodzi o pobudki jakimi kierował się sprawca, podobieństwo rodzajów winy, zamiarów. Kara łączna stanowi syntetyczną, całościową ocenę zachowań sprawcy i musi być postrzegana jako instytucja gwarantująca racjonalność karania w stosunku do sprawcy wielu przestępstw. Popełnienie przez sprawcę dwóch lub więcej przestępstw jest elementem prognostycznym, przemawiającym za wymierzeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z zastosowania absorpcji.”/ Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie sygn. II AKa 181/13 z dnia 30 października 2013r. / Kierując się tymi przesłankami Sąd I instancji mógł orzec karę łączną od 4 lat i 2 miesięcy do 1 roku pozbawienia wolności. Wymierzył karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności. Taki wymiar kary, na zasadzie asperacji, jest sprawiedliwy bowiem uwzględnia następujące okoliczności. Wszystkie podlegające łączeniu przestępstwa zostały popełnione w 2012r. Zachodzi więc bliski związek czasowy

pomiędzy nimi. Skierowane są przeciwko różnym dobrom prawnym- przeciwko mieniu i przeciwko wymiarowi sprawiedliwości / art. 244/. Przeważają jednak przestępstwa przeciwko mieniu, różniące się sposobem działania – kradzieże i kradzieże z włamaniem. Sąd I instancji przy wymiarze kary łącznej wziął pod uwagę ilość popełnionych przestępstw, dokonanie ich w okresie warunkowego zawieszenia wymierzonych kar pozbawienia wolności. Tym samym okoliczność, na którą powołuje się obrońca w apelacji, czyli wymiar kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na podstawie dwóch ostatnich wyroków, nie wpływa na wymiar kary łącznej skoro już wcześniej skazany J. O. dopuszczał się popełnienia przestępstw w okresie próby. Na wymiar kary łącznej miały także wpływ pozytywne opinie o zachowaniu skazanego w czasie odbywania kary. Mając na uwadze wskazane okoliczności Sąd odwoławczy nie złagodził kary łącznej pozbawienia wolności.

Sąd odwoławczy uchylił wyrok w punkcie 5, w części dotyczącej umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego bowiem zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej grzywny, o której nie orzekł Sąd I instancji. Jak wynika z treści wyroków Sądu Rejonowego w Legionowie sygn. II K 599/12 i II K 1062/12 zostały wobec skazanego J. O. wymierzone na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. kary odpowiednio 50 stawek dziennych grzywny po 10 złotych i 20 stawek dziennych po 10 złotych. W tej sytuacji przesłanki z art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. zostały spełnione także wobec kar grzywnien. W tym zakresie Sąd I instancji powinien ponownie wyznaczyć rozprawę o wydanie wyroku łącznego i rozważyć orzeczenie kary łącznej grzywny.

Sąd odwoławczy sprostował oczywiste omyłki pisarskie w komparycji zaskarżonego wyroku łącznego wynikające z niedokładnego przepisania treści orzeczeń oraz na podstawie art. 63 § 1 k.p.k. skorygował okresy obytej kary zaliczone na poczet kary łącznej 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, kierując się danymi z Zakładu Karnego w I. /karta 130 akt sprawy/. O kosztach sądowych w postępowaniu odwoławczym Sąd orzekł na podstawie art. 624 k.p.k. i art. 634 k.p.k. O kosztach obrony z urzędu Sąd odwoławczy orzekł na podstawie § 4 ust.1 i § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu.

Mając powyższe na uwadze Sąd odwoławczy orzekł jak w wyroku.

SSO Michał Chojnowski SSO Ludmiła Tułaczko SSO Włodzimierz Suwała